

Sygn. akt I NSW 5490/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z protestu wyborczego G. A.  
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej  
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej, Prokuratora  
Generalnego  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 30 lipca 2020 r.

**pozostawia protest bez dalszego biegu.**

### UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 lipca 2020 r. G.A. (dalej: Skarżąca) działając na podstawie art. 129 ust. 3 Konstytucji RP w związku z art. 321 § 1 i art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 poz. 684 ze zm.; dalej: k.wyb.) wniosła protest wyborczy przeciwko wyborowi A.D. na Prezydenta Rzeczypospolitej.

Skarżąca podniosła we wniesionym proteście, nastąpiło naruszenie następujących przepisów prawa, tj.:

1. art. 249 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 poz. 1950 z późn. zm.; dalej: k.k.), poprzez przeszkadzanie w ocenie Skarżącej

przez pracowników mediów publicznych wyborcom w swobodnym wykonaniu prawa do głosowania (wprowadzanie w błąd co do programów wyborczych, cechach i kompetencji kandydatów na Prezydenta RP);

2. art. 127 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 287 k.wyb., które przewidują, że Prezydent RP jest wybierany przez Naród w wyborach powszechnych, równych, bezpośrednich i w głosowaniu tajnym, poprzez złamanie zasady równości.

W uzasadnieniu wniesionego protestu Skarżąca przedstawiła argumenty na poparcie podniesionych twierdzeń.

Państwowa Komisja Wyborcza w odpowiedzi na protest wniosła o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Prokurator Generalny w odpowiedzi na protest wniósł o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Instytucja protestu przeciwko ważności wyborów prezydenckich ma swoje konstytucyjne podstawy. W myśl art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Zasady te zostały obecnie zawarte w przepisach ogólnych art. 82 i art. 83 zamieszczonych w rozdziale 10 działu I ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 684; dalej: k.wyb.) oraz w odniesieniu do wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej w przepisach szczególnych art. 321-323 k.wyb. zamieszczonych w rozdziale 5 działu V tego aktu prawnego, do których odsyła (w kwestii wskazania sądu właściwego do rozpoznania protestu oraz zasad jego wnoszenia i trybu rozpoznania) art. 83 k.wyb.

Zgodnie z przepisem art. 82 § 1 k.wyb., przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborów określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego

w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W niniejszej sprawie, Skarżąca zarzuca wpływ mediów publicznych i niektórych pracowników mediów publicznych na decyzje wyborców o wyborze kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej.

Odnosząc się do powyższego stwierdzić należy, że protest wyborczy wniesiony przez G.A. nie zawiera prawidłowo sformułowanych zarzutów, które mieściłyby się w zakreślonej przez art. 82 § 1 k.wyb. podstawie prawnej jego wniesienia. W świetle art. 82 § 1 pkt 1 k.wyb., powodem wniesienia protestu wyborczego jest zarzut dopuszczenia się przestępstwa, które zostało określone w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, a którego popełnienie miało wpływ na przebieg głosowania, ustalanie wyników głosowania lub wyników wyborów. Dla skutecznego wniesienia protestu wyborczego nie wystarcza zaś samo postawienie zarzutu popełnienia czynu karalnego odpowiadającego ustawowej definicji jednego z przestępstw przeciwko wyborom, stypizowanych w przepisach działu XXXI Kodeksu karnego, ale konieczne jest podanie okoliczności wypełniających ustawowe znamiona tego czynu i wskazanie przez protestującego dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Stwierdzić zatem należy, że Skarżącą w sposób ogólnikowy sformułowała zarzut wpływu mediów publicznych na decyzje wyborców. Skarżąca nie załącza też dowodów potwierdzających podniesione zarzuty. Odnosząc się do powyższego, w pierwszej kolejności należy podkreślić, że osoba wnosząca protest wyborczy nie może skutecznie podnosić zarzutów o charakterze abstrakcyjnym, odnoszących się do ogólnie pojętych wydarzeń mających charakter doniesień telewizyjnych lub płynących z ogólnie pojętych środków masowego przekazu. Przyjęty w k.wyb. model protestu wyborczego polega na sprawowaniu przez Sąd Najwyższy indywidualno-konkretniej, a nie abstrakcyjnej, kontroli ważności wyborów (postanowienia Sądu Najwyższego z: 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19; 30 października 2019 r., I NSW 117/19). Tymczasem Skarżąca powołuje się w istocie na hipotetyczny wpływ, jakim jest

przekaz płynący z mediów publicznych w okresie kampanii wyborczej, który mógł wywrzeć wpływ na decyzję wyborczą określonej grupy wyborców. Skarżąca nie wskazała też żadnych dowodów na poparcie swoich zarzutów. Za dowód nie mogą tutaj być uznane osobiste wrażenia protestującej z obserwacji programów nadawanych w mediach publicznych (programy wyborcze kandydata na Prezydenta RP emitowane w Telewizji [...]S.A.). Zarzut podniesiony przez Skarżącą jest więc nieprawidłowo sformułowany.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 322 § 1 w związku z art. 321 § 3 oraz art. 82 § 1 k.wyb. postanowił o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu.